

Budúcnosť Európy nie je v modlách, ale v Kristovi

kardinál Gerhard Müller

21. januára 2022 ✚ Cirkev ✚ Homília

Viera apoštolov Petra a Pavla je koreňom kultúry, ktorá z Ríma a Talianska zasiahla celú Európu a dala jej kresťanskú identitu. Len v kresťanstve je budúcnosť Talianska, zatiaľ čo novopohanstvo povedie k jeho istému zániku. Toto jasne uviedol kardinál Gerhard Müller počas svojej homílie 21. januára 2020, na sviatok svätej Agnesy, v bazilike, ktorej je titulárom, na Piazza Navona v Ríme.

Sv. Agnesa

zdroj: wikimedia commons

Na dnešných mladých ľuďoch nás fascinuje nielen ich pekný vzhľad, ale aj ich športové či študijné výsledky a ich otvorenosť budúcnosti. Niektorí sa dokonca stávajú vzorom pre svoju generáciu. Napríklad šestnásťročná Gréta Thunbergová zo Švédska sa stala ikonou celosvetového environmentálneho hnutia. Modlime sa preto, aby jej mediálny ošiaľ okolo nej nakoniec neublížil.

Dvanásťročná rímska dievčina Agnesa však nie je pominuteľný idol svojej doby, ale nehynúci ideál kresťanskej viery. Ani dnes, 1700 rokov po jej smrti, nie je zabudnutá. Katolíci na celom svete obdivujú toto dievča za jej hrdinstvo a uctievali ju ako svätú. Veľký otec Cirkvi, svätý Ambróz Milánsky, na tému jej smrti vo vernosti Bohu povedal: „V jednej obeti je teda dvojité mučenie, čistoty a nábožnosti. Zostala pannou a dosiahla mučenie“ (*De Virg.* II, 9).

Už ako dieťa dokázala Agnesa jasne rozlišovať medzi jediným pravým Bohom a mnohými falošnými modlami, ktoré uctievali pohania. Svet bol stvorený pre človeka, slúži mu ako domov a zdroj potraviny.

Stvorený človek je prirodzene orientovaný na Boha, na toho, v ktorom jedinom nachádza naše srdce odpočinok. Tí, ktorí sú stvorení na Boží obraz a podobu, žijú s vedomím svojej dôstojnosti ako Boží synovia a dcéry. A tak sa nebojíme ani ničivých síl prírody, ani rozmarov osudu, ani hnevu tyranov. Nevyznávame kult osobnosti bohatých, krásnych a mocných. Sláva sveta je pominuteľná a všetci ľudia sú smrteľní. „*Lebo mzdou hriechu je smrť, ale Boží dar je večný život v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi*“ (Rim 6, 23).

V Ríme prví kresťania dosiahli slobodu viery v jediného Boha tým, že obetovali svoje životy v boji proti takmer nepremožiteľnej pohanskej presile, ktorá našla výraz v kulte cisára, vysokej kultúre učencov a poverčivej mentalite širokých mäs. Aby sme sa nevrátili k starým spôsobom uctievania márných modiel a ich obrazov a sôch z dreva, kameňa a kovu, budeme nasledovať ich príklad: *Nebudeme viac hovoriť „Naši bohovia!“ dielam svojich rúk* (Oz 14, 4). Modloslužba nie je vzrušujúce ponorenie sa do exotických kultúr a ich obradov plodnosti so sexuálnymi konotáciami. Viera v bohov a démonov a vzývanie živlov šamanmi v skutočnosti zatemňuje pravdu o spasení, a to, že skrze Ježiša sme „*vyslobodení z otroctva skazy do slobody slávy Božích detí*“ (Rim 8, 21).

Nanešťastie pre nich, mnohí ľudia dnešnej doby zabudli na svoje kresťanské korene alebo ich zámerne odstrihli. Po novopohanskom náhradnom náboženstve začali opäť „absolutizovať“ vesmír, našu planétu, evolúciu, svetovú sieť, technológie. Správajú sa, akoby tieto pominuteľné skutočnosti mohli dať človeku konečný dôvod a oporu, ktorú potrebuje. Vo svojej pohanskej pochabosti si blahoželajú k údajnému „vedeckému poznaniu“, že človek je len zviera a smrť je koniec všetkého. Vysmieľajú sa našej viere v nepominuteľnú dôstojnosť človeka a vzkriesenie tela považujú za detskú rozprávku, pričom ignorujú skutočnosť, že už náš rozum nám hovorí, že príroda nič neprodukuje nadarmo. Alebo by sme mali veriť, že Stvoriteľ prírody stvoril človeka zbytočne a obdaril ho neustálym hľadaním pravdy a neuhasiteľnou túžbou po šťastí, len aby sa mu vysmieval?

Krvou svojho mladého života vydala svätá Agnesa svedectvo o Kristovi, Božom Synovi a jedinom Spasiteľovi sveta. A tak nás aj tu v Ríme a v Európe povzbudzuje, aby sme verejne a bez strachu z ľudí vyznávali svoju katolícku vieru. Viera apoštolov Petra a Pavla je koreňom kultúry, ktorá z Ríma a Talianska zasiahla celú Európu a dala jej kresťanskú identitu. Len v kresťanstve je budúcnosť Talianska, zatiaľ čo novopohanstvo povedie k jeho istému zániku. Každý možný dialóg so starým Scalfarim je zbytočný, ak ateista vo svojej zmätenosti z neho vyvodí záver, že pápež popiera božstvo Ježiša Krista. Veď prečo inak je rímsky biskup pápežom celej katolíckej Cirkvi, ak nie preto, že dňom i nocou vyznáva so svätým Petrom: „*Ty si Mesiáš, Syn živého Boha*“ (Mt 16, 16)?

Katolíci by mali spolupracovať so všetkými, ktorí sú duchovne a morálne schopní prevziať zodpovednosť za hospodársku, politickú, kultúrnu a náboženskú budúcnosť Európy. Jediným prameňom, z ktorého vyteká čistá voda pre znovuzrodenie Večného mesta a celého Talianska, je kresťanský obraz človeka. Politik, ktorý drží ruženec v symbolickom geste, je dôveryhodnejší ako ten, ktorý strháva Kristov kríž v konkrétnom geste.

Keďže novopohanstvo popiera, že človek je stvorený na Boží obraz, aj k životu sa stavia nepriateľsky. Na druhej strane kresťanstvo nás učí, že každý ľudský život je posvätný od momentu počatia až po posledný výdych. Preto naša odpoveď na potraty a eutanáziu, zmenu pohlavia a zničenie manželstva a rodiny môže byť len kategorické NIE! Nenechá sa zviest novopohanskými prírodnými náboženstvami ani zaslepiť

neoliberálnym a neomarxistickým ateizmom. Zrelému katolíkovi by sa nemalo hovoriť, ktorého demokratického politika má alebo nemá voliť. Kto verí v Boha, pozná len jedno prikázanie: lásku k Bohu a blížnemu.

Taliansko a Európa budú mať budúcnosť len vtedy, ak sa zamerajú na kultúrnu, morálnu a náboženskú obnovu vo viere v Ježiša Krista, Syna živého Boha. Svojím vzkriesením z mŕtvych zvíťazil nad nenávisťou, hriechom a smrťou. A obroda katolíckeho Talianska sa tiež odohráva v znamení jeho kríža. Svätá Agnesa, pros Boha za svojich Rimanov, za katolícke Taliansko a za kresťanskú Európu. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/buducnost-europy-nie-je-v-modlach-ale-v-kristovi/>